

[Strøm.]

i mit forrige Indlæg, er villig til at medvirke til Lovforslagets Gennemførelse.

Ministeren vilde ogsaa sige, at vi var fornøjet med Arbejdsløshedsunderstøttelsen, for vi stemte i sin Tid ikke imod. Nej, men skal den højtærede Arbejds- og Socialminister være helt ærlig, maa han indrømme — uden at besvime —, at vi stillede vore egne Forslag, og de havde højere Understøttelser end dem, som vi fik gennemført. Men der er vel ingen, der forlanger af os, at vi skulde stemme imod, at de arbejdsløse i det hele taget skulde have nogen Understøttelse? Saa stor en Drossel er jeg heller ikke, at jeg skulde være med til at ødelægge, at de arbejdsløse fik noget. Men vi ønskede som sagt, at de Arbejdsløshedsunderstøttelser, som blev foreslaaet, havde været noget højere. Selv med højere Arbejdsløshedsundersøttelser end dem, der blev vedtaget, og selv med de Arbejdsløshedsunderstøttelser, der ydes paa nærværende Tidspunkt, har de arbejdsløse imidlertid faaet Rabatkort, højtærede Arbejds- og Socialminister, og det bliver derfor en Nedskæring for disse Mennesker, naar de ikke kan faa Rabatkort mere.

Ja, med de Betragtninger, jeg her har fremført, tror jeg jeg har virket saa nogenlunde saglig. Det har aldeles ikke været bare Agitation fra min eller mit Partis Side, naar jeg har gjort disse Bemærkninger; og som jeg sagde, det drejer sig ikke blot om at fremkalde Rabatkort, nej, vi er villige til at forhandle, bare vi opnaar en Sikkerhed for, at de Mennesker, der her er Tale om, alt i alt faar saadanne Beløb, at de virkelig kan siges at have faaet Erstatning for Rabatkortenes Bortfald. Men det er altsaa ikke Tilfældet efter de Lovforslag, Ministeren har forelagt.

N. Chr. Christensen: Man kunde af de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Strøm gjorde her sidst og for øvrigt ogsaa i sit første Indlæg, nemt faa den Opfattelse, at det var et helt andet Lovforslag, der var til Behandling; men det, det drejer sig om her i Dag, er jo nu engang Mælkehjælpen. Naar det ærede Medlem Hr. Strøm har nævnt i denne Forbindelse med Henblik paa Rabatkortordningen, at han nærer den største Ængstelse for, at den ikke er indarbejdet i Alders- og Invaliderrenteforslaget paa den Maade, som ønskes af det ærede Medlem og hans Parti, og hertil føjer, at der er konkrete Beviser paa, at der findes Folk, der faar Aldersrente, som vil blive ringere stillet, efter at Rabatkortordningen

er bortfaldet, saa vil jeg hertil sige, at Aldersrenteforslaget er jo nu til Behandling i et Udvalg. Det er muligt, at der er Ting, der skal rettes deri; det er jo ikke Meningen, at et Forslag, der bliver forelagt her i Rigsdagen, er et Diktat til Rigsdagens Medlemmer. Men det er i hvert Fald en Kendsgerning, at det forelagte Forslag, selv naar man tager Rabatkortordningen bort, alligevel giver en Forbedring paa 60 Mill. Kr. Saa har man ikke Lov til at sige, at Rabatkortordningen bortfalder, uden at man giver noget i Stedet. Man har heller ikke Lov til baade at forlange, at Regeringen skal give noget for at lade en midlertidig Ordning falde bort, og samtidig hævde, at Ordningen skal bestaa alligevel. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Strøm, at selv om den Ordning, som er til Behandling her i Dag, ikke er revolutionerende, viser den alligevel for de Menneskers Vedkommende, der her er Tale om, en Forbedring paa 1 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og det er da egentlig Kærnen.

Jeg skal ikke komme ind paa de kommunistiske Betragtninger om Uviljen mod at sætte Børn i Verden, at denne Uvilje skulde være tiltagende hos Kvinder for Tiden. Jeg synes for øvrigt, at Kendsgerningerne viser noget andet. Der var jo en Tid, hvor Kvinderne laa noget under for den Agitation, som blev ført her i Landet af Fru Thit Jensen, men det er da heldigvis noget, der nu ligger tilbage. I Dag staar vi og mangler Ungdom i Danmark; det er muligt, at denne Agitation ikke har været helt uden Skyld deri, men Fornuften er jo ogsaa paa dette Omraade ved at sejre. Hvis det ærede Medlem følger de sidste Statistikkere paa dette Omraade, tror jeg alligevel, hun vil opdage, at der er en tiltagende Lyst til at sætte Børn i Verden, og jeg skulde tage meget fejl, om man ikke ogsaa inden for kommunistiske Kredse havde opdaget dette.

For øvrigt skal jeg ikke føje mange Bemærkninger til Sagen her. Jeg tror, at den er saa nogenlunde oplyst igennem de Indlæg, der er givet, men jeg vil udtale Haabet om, at det skal lykkes i Udvalget at naa til Enighed om Sagen, saaledes at de betydningsfulde Fremskridt, der efter vor Opfattelse er her, kan gennemføres. Derimod tror jeg ikke, at man fra kommunistisk Side skal gøre sig Haab om, at hele det kommunistiske Program med Hensyn til Moder og Barn kan gennemføres sammen med denne beskedne halve Liter Mælk.

Ragnhild Andersen: Jeg vil gerne svare paa det ærede Medlem Hr. N. Chr. Christen-